

Udskrift af Arbejdsrettens dom af 7. maj 2021

I sag nr. 2020-1434:

Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere (GLS-A)

(advokat Charlotte Strøm Petersen)

mod

Fagbevægelsens Hovedorganisation

for

3F Den Grønne Gruppe

(advokat Dennis Schnell-Lauritzen)

Dommer: Højesteretsdommer Anne Louise Bormann (næstformand).

Tvisten

Sagen angår, om overenskomsten mellem GLS-A og 3F Den Grønne Gruppe for alment forefaldende arbejde på golfbaner og golfbanevirksomheder finder anvendelse ved aflønning af elever, der uddannes til greenkeeper eller groundsman, og er ansat ved en af GLS-A's medlemsvirksomheder. Det er i den forbindelse bl.a. spørgsmålet, om det falder inden for Arbejdsrettens kompetence til at tage stilling hertil. Sagen angår endvidere, om 3F har begået brud på overenskomsten og loyalitetspligten ved at gøre gældende, at overenskomstens bestemmelser om elever ikke gyldige.

Påstande

Klager, GLS-A, har nedlagt påstand om, at indklagede skal anerkende, at golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F Den Grønne Gruppe finder anvendelse for erhvervsuddannelser under uddannelse til greenkeeper/groundsman i virksomheder, der er medlemmer af GLS-A (påstand 1). GLS-A har endvidere nedlagt påstand om, at indklagede skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod (påstand 2).

Indklagede, Fagbevægelsens Hovedorganisation for 3F Den Grønne Gruppe, har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse.

Sagsfremstilling

GLS-A og 3F Den Grønne Gruppe indgik i 2008 overenskomst for alment forefaldende arbejde på golfbaner og golfbanevirksomheder (golfoverenskomsten). Overenskomsten er efterfølgende blevet forhandlet og fornyet flere gange, senest i 2018. Overenskomsten indeholder i § 35 bestemmelser om løn mv. til elever under erhvervsuddannelse. GLS-A's medlemmer, der uddanner elever inden for golfområdet, aflønner eleverne efter disse bestemmelser. Mellem parterne gælder endvidere hovedaftalen mellem SALA og LO og Jordbrugets regler for behandling af faglig strid.

3F har ligeledes indgået en overenskomst for golfbaner med Danske Anlægsgartnere. 3F og Danske Anlægsgartnere har udpeget medlemmerne i det faglige udvalg for anlægsgartneri, der omfatter greenkeeperuddannelsen, mens GLS-A ikke har udpeget medlemmer i dette udvalg.

I 2019 rejste 3F en sag ved Tvistighedsnævnet mod GLS-A's medlemsvirksomhed Royal Golf Center A/S om manglende betaling af overtidsbetaling mv. vedrørende en medarbejder, der havde været ansat som vokselev under uddannelse til greenkeeper i perioden fra 2014-2016. 3F støttede medarbejderens krav på golfoverenskomsten med GLS-A, herunder elevbestemmelserne i § 35. 3F gjorde endvidere krav på godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis, idet uddannelsesaftalen ikke indeholdt en henvisning til golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F. Spørgsmålet om godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis blev efterfølgende forligt mellem parterne, idet medarbejderen modtog en godtgørelse for den manglende henvisning til overenskomsten. Under skriftvekslingen for Tvistighedsnævnet opstod en fortolkningstvist mellem parterne om beregning af overarbejdstillæg efter overenskomsten, og sagen blev derfor udsat på faglig voldgift.

Ved brev af 7. september 2020 fra 3F til Tvistighedsnævnet oplyste 3F at være blevet i tvivl om, hvorvidt sagen var rejst på "det korrekte juridiske fundament", og rejste spørgsmålet, om den økonomiske opgørelse i sagen burde ændres, så den tog udgangspunkt i golfoverenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F, da det er disse

overenskomstparter, der er repræsenteret i uddannelsesudvalget for området. GLS-A fastholdt ved brev af 8. september 2020, at medarbejderen skulle aflønnes efter golfoverenskomsten mellem 3F og GLS-A og anmodede samtidig 3F om at bekræfte, at overenskomsten, herunder elevbestemmelserne, respekteres af forbundet. Ved brev af 17. september 2020 svarede 3F, at sagen ved Tvistighedsnævnet efter 3F's opfattelse skulle behandles efter overenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F, og gjorde ligeledes gældende, at fagdommerne i sagen skulle være repræsentanter fra 3F og Danske Anlægsgartnere. Endvidere bemærkede 3F, at golfoverenskomsten med GLS-A respekteres af forbundet, men i forhold til elevbestemmelser var disse ifølge forbundet ikke gyldige i sagen ved Tvistighedsnævnet.

3F indgav herefter den 25. september 2020 processkrift til Tvistighedsnævnet, hvor 3F anmodede om, at sagens behandling ved Tvistighedsnævnet blev genoptaget med henvisning til, at 3F var af den opfattelse, at det ikke var golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F, der fandt anvendelse, men derimod golfoverenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F, og at der derfor ikke længere var behov for at udsætte sagen på afgørelse af fortolkningstvisten. 3F ændrede samtidig sin påstand i sagen, så påstanden var opgjort på baggrund af golfoverenskomsten med Danske Anlægsgartnere.

Den 30. september 2020 anmodede GLS-A om afholdelse af fællesmøde med krav om 3F's anerkendelse af, at GLS-A's medlemsvirksomheder skal aflønne erhvervsuddannelseselever inden for golfområdet (greenkeeper og groundsman) efter bestemmelserne i golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F. GLS-A tog endvidere forbehold for at rejse krav om bod. Da der ikke kunne opnås enighed mellem parterne, blev sagen indbragt for Arbejdsretten ved klageskrift af 9. oktober 2020.

GLS-A anmodede samtidig Tvistighedsnævnet om at udsætte sagen på udfaldet af sagen i Arbejdsretten. 3F protesterede herimod. Spørgsmålet blev behandlet på et møde i Tvistighedsnævnet den 11. marts 2021, og den 12. april 2021 afsagde Tvistighedsnævnet kendelse, hvorved GLS-A's anmodning om udsættelse ikke blev taget til følge. Af nævnets begrundelse fremgår bl.a., at det er nødvendigt, at nævnet som led i behandlingen af sagen tager stilling til, hvilken overenskomst der i medfør af erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, må anses for den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet, og at nævnet derfor har kompetence til at tage stilling til, om det er golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F,

eller golfoverenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F, der må anses for den kollektive overenskomst inden for uddannelsesområdet i den foreliggende sag.

Twistighedsnævnet var ved afgørelsen af spørgsmålet om udsættelse sammensat således, at det medlem, der skal udpeges af den forhandlingsberettigede organisation inden for det pågældende uddannelsesområde, jf. erhvervsuddannelseslovens § 64, stk. 4, var udpeget af Danske Anlægsgartnere. Af kendelsen fremgår, at GLS-A havde protesteret mod nævnets sammensætning og anmodet om selv at få retten til at udpege det pågældende medlem efter § 64, stk. 4. Nævnet bemærkede hertil, at Danske Anlægsgartnere måtte anses for den forhandlingsberettigede organisation på arbejdsgiversiden, jf. § 64, stk. 4, da Danske Anlægsgartnere er repræsenteret i det faglige udvalg for anlægsgartneri, og da overenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F – ifølge oplysninger, som 3F havde fremlagt, og som GLS-A ikke havde bestridt – må anses for den mest repræsentative på området. Nævnet fandt derfor ikke grundlag for at imødekomme GLS-A's anmodning.

De pågældende oplysninger om overenskomstdækningen på området er tillige blevet fremlagt for Arbejdsretten. Der er tale om to oversigter udarbejdet af 3F. Den ene oversigt (bilag C) angiver, hvor mange virksomheder, der henhører under henholdsvis GLS-A's overenskomst og Danske Anlægsgartneres overenskomst. Den anden oversigt (bilag D) er en liste over golfklubber, der de seneste 10 år har uddannet greenkeepere. Der er i oversigten lavet gule markeringer af golfklubber omfattet af GLS-A's overenskomst. GLS-A har bestridt oplysningerne i de to oversigter.

Parterne har oplyst, at fortolkningstvisten vedrørende golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F, som sagen Twistighedsnævnet tidligere har været udsat på, blevet afgjort ved kendelse af 19. april 2021. Ved kendelsen fik 3F medhold i en påstand om, at overarbejdstillæg efter overenskomsten skal beregnes af den personlige løn og ikke den overenskomstfastsatte normalløn.

Forklaringer

Jens Bjørn Poulsen har forklaret bl.a., at han er direktør GLS-A, hvilket han har været de seneste 5 år. Han har været ansat i GLS-A i mere end 30 år. Han har været med til alle overenskomstforhandlinger igennem de sidste 30 år. Golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F blev indgået i 2008. Forud herfor havde der været en praksis for at anvende

jordbrugsoverenskomsten mellem GLS-A og 3F på arbejde på golfbaner. Baggrunden herfor var, at golfbaner historisk set ofte er blevet anlagt på landbrugsejendomme. Ved en faglig voldgift i 2007 blev det fastslået, at jordbrugsoverenskomsten ikke kunne anvendes, og det var derfor nødvendigt med en særskilt overenskomst for golfområdet. Efter indgåelsen af den nye overenskomst i 2008 fik GLS-A en del nye medlemmer, herunder også selvstændige golfvirksomheder, der ikke var landbrugsvirksomheder. 3F havde på daværende tidspunkt også golfoverenskomsten med Danske Anlægsgartnere. Golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F er en blanding af forskellige overenskomster. Den er ikke identisk med golfoverenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F. Der var elevbestemmelser med i overenskomsten fra starten. Der var behov for elevbestemmelser, fordi flere af GLS-A's medlemmer beskæftigede unge mennesker under uddannelse. Elevbestemmelserne i overenskomsten er sædvanlige i sammenligning med andre områder. GLS-A er ikke med i det faglige udvalg for anlægsgartneri, der omfatter golfområdet, men er med i faglige udvalg indenfor bl.a. landbrug og jordbrug.

Det er først i forbindelse med denne sag, at 3F har gjort gældende, at elevbestemmelserne ikke er gyldige. De har mange sager med 3F hvert år. Der har også været faglige sager vedrørende golfoverenskomsten. Der har dog ikke tidligere har været en sag ved Tvistighedsnævnet. Elevbestemmelserne er hidtil blevet fulgt af parterne, og bestemmelserne er blevet fornyet i forbindelse med parternes almindelige overenskomstforhandlinger. Der er kun blevet lavet indholdsmæssige ændringer, hvis dette tillige er sket på andre overenskomstområder. Da han så 3F's brev af 7. september 2020 til Tvistighedsnævnet, kontaktede han formanden for Den Grønne Gruppe, Peter Kaae Holm, idet han antog, at det måtte være en misforståelse. Det virkede således efter hans opfattelse mærkeligt, hvis 3F skulle have indgået en overenskomst med elevbestemmelser, som de ikke ønsker at overholde. Det var imidlertid ikke en misforståelse, og 3F ville gerne køre en sag.

Han kan godt genkende GLS-A's medlemmer i oversigten i bilag C angivet med nr. 1-28. Der mangler dog én virksomhed. De virksomheder, der er angivet som medlemmer af Danske Anlægsgartnere, omfatter kun nr. 1-27. De resterende (nr. 28-78) er ikke medlemmer af Danske Anlægsgartnere. De pågældende virksomheder har muligvis lavet tiltrædelsesoverenskomster, hvorved Danske Anlægsgartneres overenskomst er blevet tiltrådt. I oversigten i bilag D er det anført, at kun 18 virksomheder er omfattet af GLS-A's

overenskomst. Det passer ikke. GLS-A har, som det bl.a. fremgår af bilag C, flere medlemmer. Det er heller ikke rigtigt, at de resterende 116 virksomheder henhører under Danske Anlægsgartneres overenskomst.

Jordbrugsoverenskomsten mellem GLS-A og 3F indeholder også elevbestemmelser. Disse bestemmelser følges af parterne. GLS-A har også en overenskomst med HK, der indeholder elevbestemmelser. GLS-A sidder ikke med i det faglige udvalg på dette område, men elevbestemmelserne følges af parterne, selv om bestemmelserne ikke svarer til industriens overenskomst. Der har ikke været sager i Tvistighedsnævnet vedrørende overenskomsten med HK. Sagerne er blevet løst forinden.

Flemming Grønsund har forklaret bl.a., at han er forhandlingssekretær i 3F Den Grønne Gruppe, hvilket han har været siden december 2015. Han er uddannet gartner. Han har ansvaret for hele gartnerområdet, herunder greenkeepere. Dette omfatter både overenskomsten med GLS-A og overenskomsten med Danske Anlægsgartnere. Han har bl.a. til opgave at føre sager for Tvistighedsnævnet. Han har ikke personligt noget at gøre med de faglige udvalg. De faglige udvalg er funderet i erhvervsuddannelsesloven og er nedsat til at udforme uddannelser inden for deres respektive områder. Disse udvalg tager også stilling til sager i første instans, før de kommer i Tvistighedsnævnet. Udvalgene er ligeligt sammensat af repræsentanter fra arbejdsgiver og arbejdstagerorganisationer. Det er de faglige udvalg, der ”tegner” uddannelsen, og det er disse parter overenskomst, der anvendes. Når der kommer en elevsag i det faglige udvalg for anlægsgartneri, som bl.a. omfatter greenkeeperuddannelsen, indkaldes parterne til et møde på den tekniske skole med et underudvalg fra det faglige udvalg med henblik på at få sagen forliget. Der udarbejdes et referat til hovedudvalget, som tager stilling til, om der kan gøres mere. Hvis sagen ikke kan forliges, er det op til den faglige organisation at føre sagen videre i Tvistighedsnævnet.

Han har haft en del sager i Tvistighedsnævnet, men det er første gang, at han har en tvist om en greenkeeperelev mod en virksomhed, som er medlem af GLS-A. Sagen blev rejst på grundlag af overenskomsten med GLS-A, men undervejs i forløbet blev han i tvivl, om dette var rigtigt. Derfor skrev han brevet til Tvistighedsnævnet den 7. september 2020. Efterfølgende blev de enige om i 3F at revidere kravet i overensstemmelse med overenskomsten med Danske Anlægsgartnere. Det følger således af

erhvervsuddannelsesloven og retspraksis på området, at hvis man som virksomhed omfattet GLS-A ønsker at ansætte elever, skal det ske efter bestemmelserne i Danske Anlægsgartneres overenskomst. Elevafsnittet i GLS-A har ingen praktisk betydning. GLS-A sidder ikke i det faglige udvalg for anlægsgartneri. Det vil derfor stride mod erhvervsuddannelsesloven, hvis man tog udgangspunkt i overenskomsten med GLS-A. Hvis GLS-A fik sæde i det faglige udvalg, kan det ikke afvises, at man også vil kunne bruge denne overenskomst. Det er et godt spørgsmål, hvorfor 3F har lavet elevbestemmelser med GLS-A. Det hænger formentlig sammen med en manglende forståelse af reglerne, og begge parter bærer nok en del af skylden. Der har ikke været nogen anledning til at overveje spørgsmålet tidligere. Det har ikke været til genstand for diskussion.

Han kan ikke på stående fod sige, hvem af de i bilag C nævnte virksomheder der er medlem af Danske Anlægsgartnere, og hvem der har lavet tiltrædelsesoverenskomster. De har dog alle på et eller andet niveau tiltrådt overenskomsten med Danske Anlægsgartnere. Bilag D er opgørelse over, hvilke virksomheder der i de seneste 10 år har uddannet greenkeepere. Det er ikke sikkert, at denne opgørelse er helt opdateret. Der er en del af golfklubberne på listen, som er uorganiserede. Det lyder meget sandsynligt, at der er ca. 60 uorganiserede klubber. De uorganiserede klubber er efter erhvervsuddannelsesloven forpligtet til at følge bestemmelserne om løn mv. for elever i overenskomsten mellem Danske Anlægsgartnere og 3F. 3F har overenskomster med GLS-A, Danske Anlægsgartnere og Dansk Industri. Overenskomsten med Dansk Industri omfatter én golfbane. Der findes ikke andre overenskomster om golfbaner.

Sagen i Tvistighedsnævnet er endnu ikke blevet berammet. Sagen vedrører både overarbejde og andre forhold. Kendelsen i den faglige voldgift om fortolkningstvisten vedrørende beregningen af overarbejdstillæg i overenskomsten mellem GLS-A og 3F vil kun få en minimal betydning for sagen. Det ville have været en anden situation, hvis voldgiftsretten var kommet frem til, at man skulle følge den overenskomstmæssige normalløn. Her ville det således have gjort en forskel, om man følger overenskomsten med Danske Anlægsgartnere eller overenskomsten med GLS-A.

Retsgrundlag

Erhvervsuddannelsesloven indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 55. Uddannelsesaftalen skal angive den løn, praktikvirksomheden skal betale til elever under praktikophold samt under skoleophold, der er omfattet af aftalen.

Stk. 2. Lønnen skal mindst udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet.

...

§ 56. I aftaleperioden gælder de bestemmelser, der ved kollektive overenskomster eller i lovgivningen er fastsat om arbejdstageres ansættelses- og arbejdsvilkår m.v., i det omfang det er foreneligt med uddannelsen efter denne lov.

...

§ 63. En tvistighed mellem en elev og praktikvirksomheden kan alene indbringes for det faglige udvalg, der skal søge at tilvejebringe forlig.

Stk. 2. Hvis der ikke kan opnås forlig efter stk. 1, kan tvistigheden indbringes for Tvistighedsnævnet, jf. § 64.

Stk. 3. Tvistigheder kan ikke indbringes for domstolene eller i øvrigt for andre myndigheder end dem, der er nævnt i stk. 1 og 2, jf. dog § 65.

§ 64. Tvistighedsnævnet nedsættes af erhvervsministeren og består af 1 formand, der skal være landsdommer, og 2 faste medlemmer, hvoraf 1 beskikkes efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og 1 efter indstilling fra Fagbevægelsens Hovedorganisation.

...

Stk. 4. Nævnet tiltrædes for hver sag af 2 medlemmer udpeget af de forhandlingsberettigede organisationer inden for det pågældende uddannelsesområde, således at 1 medlem udpeges af arbejdsgiversiden og 1 af arbejdstagersiden.

§ 65. Tvistighedsnævnet kan træffe afgørelse om ophævelse af en uddannelsesaftale samt om erstatning og godtgørelse.

...

Stk. 4. Senest 8 uger efter, at nævnet har truffet afgørelse, kan sagen af hver af parterne indbringes for domstolene.

Af forarbejderne til § 55, stk. 2, fremgår bl.a. (Folketingstidende 1988-89, tillæg A, sp. 1265) fremgår bl.a.:

”I overensstemmelse med de hidtidige regler i lærlingeloven forstås med hensyn til størrelsen af den obligatoriske mindsteløn den almindelige ordning, at *mindstelønnen fastsættes i kollektive overenskomster inden for uddannelsesområdet*. Virkningen af denne ordning er, at overenskomstparterne aftaler mindstelønnen med bindende virkninger for alle virksomheder og elever inden for uddannelsesområdet, uanset om virksomheden og eleven i det konkrete tilfælde er medlem af de forhandlingsberettigede

organisationer. Spørgsmålet om forhandlingsretten afgøres i øvrigt ved hjælp af de almindelige fagretlige regler.”

Anbringender

GLS-A har anført navnlig, at Arbejdsretten har kompetence til at tage stilling til, om golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F er gyldig, jf. arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 4. Det følger desuden af forarbejderne til erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, at spørgsmålet om forhandlingsretten afgøres ved hjælp af almindelige fagretlige regler. Parterne i den foreliggende sag har aftalt et regelsæt for behandling af fagretlige tvister. Mellem parterne gælder således Jordbrugets regler for behandling af faglig strid og hovedaftalen mellem SALA og LO, og det følger heraf, at uenighed om forhandlingsret skal afgøres i det fagretlige system og dermed i sidste ende af Arbejdsretten. Arbejdsretten er dermed kompetent til at tage stilling til GLS-A's påstand 1. Arbejdsretten er også kompetent til at tage stilling til GLS-A's påstand 2, som angår brud på hovedaftalen og parternes overenskomst, jf. herved arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 1 og 2. Sagen skal derfor ikke afvises.

3F må anses for at være forpligtet af den overenskomst, som 3F har indgået med GLS-A. Dette gælder også overenskomstens bestemmelser om elever, som indtil denne tvists opståen har været fulgt af parterne. Det var først, da der opstod en fortolkningstvist vedrørende betaling af overarbejde mellem GLS-A og 3F, at 3F besluttede at gøre elevbestemmelserne i overenskomsten med Danske Anlægsgartnere gældende. Det har formodningen imod sig, at en uddannelsesansvarlig lønmodtagerorganisation kan indgå en overenskomst og senere påberåbe sig, at den er ugyldig som følge af bestemmelser i erhvervsuddannelsesloven. Overenskomsten opfylder kravet i erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, da den er indgået af 3F, som er den uddannelsesansvarlige lønmodtagerorganisation på området.

3F har over for GLS-A og Tvistighedsnævnet gjort gældende, at elevbestemmelserne i golfoverenskomsten mellem GLS-A og 3F ikke er gyldige. 3F respekterer dermed ikke den indgåede overenskomst og har desuden tilsidesat sin loyalitetspligt over for GLS-A. 3F skal som følge heraf betale en bod til GLS-A.

Fagbevægelsens Hovedorganisation for 3F Den Grønne Gruppe har anført navnlig, at det må være op til Tvistighedsnævnet at fortolke erhvervsuddannelseslovens regler om, hvilken overenskomst der skal anvendes i konkrete sager, som nævnet behandler, hvorefter nævnets

afgørelse kan indbringes for de almindelige domstole. Arbejdsretten har således ikke kompetence til at afgøre spørgsmål om, hvilken overenskomst der er relevant i elevsager. Tvistighedsnævnets afgørelse om ikke at udsætte sagen på Arbejdsrettens afgørelse viser dette. Sagen må derfor afvises fra Arbejdsretten.

Hvis Arbejdsretten vælger at behandle sagen, må der ske frifindelse af 3F.

Elevbestemmelserne i overenskomsten mellem GLS-A og 3F kan – som den foreliggende retspraksis må forstås – ikke anvendes i sager ved Tvistighedsnævnet, da GLS-A ikke er repræsenteret i det faglige udvalg på området, og da overenskomsten for tiden kun gælder for et ret lille antal golfvirksomheder og endnu færre uddannelsessteder. Det savner mening at anse elevbestemmelser i en overenskomst for at være gældende, hvis de ikke kan anvendes i konkrete sager ved det organ, der i henhold til lovgivningen er det obligatoriske tvistløsningsorgan. 3F har i øvrigt ikke brudt parternes overenskomst eller optrådt illoyalt ved at rejse tvivl over for Tvistighedsnævnet om, hvilken overenskomst der skal anvendes i en konkret sag, hvor den arbejdsgiverorganisation, som arbejdsgiveren er medlem af, ikke er repræsenteret i det faglige udvalg, der tilrettelægger elevuddannelser på området. 3F's henvendelse herom til Tvistighedsnævnet er både berettet og naturligt i lyset af retspraksis på området.

Arbejdsrettens begrundelse og resultat

Parterne er enige om, at de har indgået en overenskomst, der indeholder bestemmelser om bl.a. aflønning af elever. Det er ikke gjort gældende, at overenskomsten eller dele af den aftaleretligt skulle være ugyldig eller på anden måde ikke bindende for parterne. Tvisten mellem parterne angår derimod, om virksomheder, der aflønner elever efter GLS-A overenskomstens bestemmelser, handler i strid med erhvervsuddannelseslovens § 55, stk. 2, hvorefter lønnen til elever mindst skal udgøre den løn, der er fastsat ved kollektiv overenskomst inden for uddannelsesområdet. Kompetencen til at afgøre dette spørgsmål tilkommer Tvistighedsnævnet, jf. Erhvervsuddannelseslovens § 63, og de almindelige domstole, jf. lovens § 65, stk. 4. Som følge heraf afvises klagers påstand 1.

Da indklagede ikke har handlet i strid med overenskomsten ved at rejse spørgsmålet over for den kompetente myndighed, Tvistighedsnævnet, frifindes indklagede for påstanden om bod.

Thi kendes for ret:

Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgiveres påstand 1 afvises.

Fagbevægelsens Hovedorganisation for 3F Den Grønne Gruppe frifindes for påstand 2.

Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere skal inden 14 dage fra denne doms afsigelse betale 5.000 kr. i sagsomkostninger til Arbejdsretten.